

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА ТА ЛІНГВІСТИКИ

Актуальні проблеми аграрного, земельного, екологічного та природоресурсного права: теорія та практика

Круглий стіл, присвячений до дня юриста України

Збірник наукових праць

5 жовтня 2021 року

Біла Церква

2021

УДК 349.42

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Мерзлов С.В., д-р с.-г. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Мельник О.Г., канд. юрид. наук.

Пахомова А.О., канд. юрид. наук.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Пахомова А.О.**, канд. юрид. наук.

Актуальні проблеми аграрного, земельного, екологічного та природоресурсного права: теорія та практика: збірник наукових праць за матеріалами круглого столу. 5 жовтня 2021 р. м. Білоцерківський НАУ. 175 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Список використаних джерел та літератури:

1. Кричевська Л. Міжнародний досвід приватно-державного партнерства і державної підтримки агрострахування. URL: <http://agroinsurance.com/ru/29980>
2. Назарова А. А. Удосконалення сільськогосподарського страхування з державною підтримкою: дис. на здобуття наукового ступеня к. е. н. М.: МГУ, 2015 року, 184с.
3. Прошин К. С., Шайкін А. М. Базові підходи до введення в Російській Федерації індексного сільськогосподарського страхування // Науково-дослідний Фінансовий інститут. Фінансовий журнал. 2017. № 6. С. 121-130.
4. Система сільськогосподарського страхування в США / Сайт Федерального агентства по державну підтримку аграрно-промислового комплексу. URL: <http://www.fagps.ru/index.php/v-pomoshchagrariyam/zarubezhnyj-opyt-selskokhozyajstvennogo-strakhovaniya>.
5. Crop Insurance for the Wealthy? Germany: Munich RE, 2011. URL: https://www.munichre.com/site/corporate/get/documents_E260352065/mr/assetpool.s-hared/Documents/0_Corporate_Website/2_Reinsurance/Business/Non-Life/Systemagro/systemagro-crop-insurance-for-the-wealthy_en.pdf.

УДК: 347.214

КУЩЕНКО О.В., студентка 3-го курсу

Науковий керівник – **НАСТІНА О. І.**, к. ю. н.

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВІДЧУЖЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Сьогодні ми стикаємося з проблемою відсутності інформації про об'єкти культурної спадщини, правових режимів функціонування об'єктів у межах охоронних зон. На даний момент в Державному земельному кадастрі дуже мало відомостей про правовий режим земель під та навколо цих об'єктів.

Без елементів правового захисту культурному надбанню може бути завдана непоправна шкода.

Ключові слова: культурна спадщина, охорона культурної спадщини, примусове відчуження земельних ділянок

Крім Конституції України та Земельного кодексу України, охорону культурної спадщини, в свою чергу, регулює Закон України "Про охорону культурної спадщини" (далі Закон). Він регулює правові, організаційні, соціальні та економічні відносини у сфері охорони культурної спадщини з метою її збереження, використання об'єктів культурної спадщини у суспільному житті, захисту традиційного характеру середовища в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь.

Охорона об'єктів культурної спадщини є одним із пріоритетних завдань органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Цей Закон дає визначення термінів (ст. 1), зокрема, визначає, що об'єкт культурної спадщини - визначне місце, споруда (витвір), комплекс (ансамбль), їхні частини, пов'язані з ними рухомі предмети, а також території чи водні об'єкти (об'єкти підводної культурної та археологічної спадщини), інші природні, природно-антропогенні або створені людиною об'єкти незалежно від стану збереженості, що донесли до нашого часу цінність з археологічного, естетичного, етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду і зберегли свою автентичність.

Відповідно до даних Державного реєстру нерухомих пам'яток України необхідно провести інвентаризацію об'єктів культурної спадщини з визначенням охоронної зони та внесенням відомостей до державного земельного кадастру, щоб у подальшому виконавці землевпорядних робіт могли чітко бачити, де перебувають охоронювані об'єкти і унеможливити подальше знищення об'єктів культурної спадщини.

На даний момент в Україні немає єдиної геопросторової державної бази даних, яка б містила відомості про всі землі, які стосуються об'єктів культурної спадщини. Через це держава не може як слід контролювати дотримання обмежень щодо використання таких земель. Також проблема полягає в тому, що правовий режим і

охоронні зони щодо кожного певного об'єкта культурної спадщини визначаються фактично окремою науково-проектною документацією. Такої документації по кожному об'єкту культурної спадщини немає, але якщо і є, то не вноситься в якості офіційних даних ні до містобудівного, ні до земельного кадастрів. Через це виникає багато проблем з використанням і обмеженнями використання цих земель.

Наразі готується до розгляду законопроект, який передбачає встановлення чітких обмежень використання земель під та навколо об'єктів культурної спадщини на рівні Закону України "Про охорону культурної спадщини". Будуть встановлені відповідні зони, їх розміри і перелік у здійсненні господарської та іншої діяльності, які встановлюються.

Так як обмеження, які встановлюються в силу закону автоматично не потраплять до ДЗК, їх треба внести до єдиної інформаційної бази даних. Саме через це вводиться новий вид землевпорядних документації щодо режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини. Вона буде визначати межі відповідно до об'єкта культурної спадщини.

Згідно з чинним законодавством України, землі під пам'ятками археології становлять особливу підкатегорію земель. Так, земельне законодавство відносить вказані землі до складу земель історико-культурного призначення. Відповідно до ст. 53 Земельного кодексу України до земель історико-культурного призначення належать землі, на яких розташовані пам'ятки культурної спадщини, їх комплекси (ансамблі), історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, музеї просто неба, меморіальні музеї-садиби.

Окремою правовою проблемою є легітимність рішень органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо викупу (примусового відчуження) земельних ділянок, на яких розміщені об'єкти археології.

Висновки. Підсумовуючи все викладене можна зробити висновок, що стан законодавства, яке регулює охорону об'єктів культурної спадщини знаходиться в стадії розвитку. Рішення (прецеденти) щодо відчуження земель для охорони об'єктів культурної спадщини наразі в Україні відсутні. Існують відповідні нормативно-правові акти, однак є низка проблем, які потребують вирішення. Головне питання

стосується відсутності повноцінних даних про об'єкти культурної спадщини, та законодавець працює над цим і в найближчий час, маю надію, буде створено реальну систему дій щодо охорони таких об'єктів. Завдана шкода культурному надбанню без елементів правового захисту може бути великою.

Список використаних джерел:

1. Конституція України, Документ 254к/96-ВР, чинний, поточна редакція — Редакція від 01.01.2020 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Земельний кодекс України, 2768-III, чинний, редакція від 28.10.2021 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14/stru#Stru>.
3. Закон України "Про охорону культурної спадщини", Документ 1805-III, чинний, поточна редакція — Редакція від 24.07.2021 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14#Text>.

УДК: 349.4:332.27

Щербина О.Є., студентка 2-го курсу

Науковий керівник – **НАСТІНА О. І.**, к. ю. н.

Білоцерківський національний аграрний університет

МЕДІАЦІЯ: ПРАВОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ СПОРІВ

Сьогодні і Україні є доволі численними наукові дослідження медіації як способу вирішення земельних спорів, однак в сучасних умовах змін у законодавстві посилення їх змісту є доволі актуальним.

Ключові слова: медіація, земельні спори, вирішення земельних спорів.

Чинний Закон України «Про медіацію» визначає правові засади та порядок проведення медіації як позасудової процедури врегулювання конфлікту (спору), принципи медіації, статус медіатора, вимоги до його підготовки та інші питання, пов'язані з цією процедурою [1] Прийняття цього нормативного акту має вирішити проблеми, які не в змозі вирішити чинне земельно-правове законодавство – зменшення

**ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТИПОВИХ СПОСОБІВ ВЧИНЕННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ**

Цимбалюк Н.Р. С. 139

**ФУНКЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ**

Шаповалова А.М. С. 145

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Шевченко Л.О. С. 152

**ПРАВОВА ОХОРОНА ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ
ЗЕМЕЛЬСІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ**

Яремчук В.О. С. 159

**АНАЛІЗ ТА ПОРІВНЯННЯ НАЯВНИХ ТИПІВ ТА МОДЕЛЕЙ СИСТЕМ
СТРАХУВАННЯ ВКЛАДІВ У РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ**

Яцун М.А. С. 163

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ
СПАДЩИНИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ
ВІДЧУЖЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК**

Кущенко О.В. С. 172

**МЕДІАЦІЯ: ПРАВОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ
СПОРІВ**

Щербина О.Є. С. 175